

ע"פ 50915/05/15 - סברי אבו עאמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 אוקטובר 2015

ע"פ 50915-05-15 אבו עאמר נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

סברי אבו עאמר

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד כפיר דור

ב"כ המשיבה עו"ד רחל אבישר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, נאשם 2 בת"פ 1099/09 (בית משפט השלום ברמלה) הורשע לאחר שמיעת ראיות בפציעה בנסיבות מחמירות ונידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות, ל-7 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ ולתשלום פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן.

הערעור מלכתחילה היה מכוון כלפי הרשעת המערער וכלפי גזר הדין אך לאחר שב"כ המערער שמע דברים מפי בית המשפט במהלך טיעוניו, הודיע כי המערער חוזר בו מהערעור כלפי הרשעתו אך הוא מבקש לבטל את ההרשעה ולחלופין לבטל את עבודות השירות ולהמיר אותן בעונש של"צ למשך 300 שעות, כפי שהמליץ שירות המבחן בתסקיר שהיה בפני בית משפט קמא ואשר צורף להודעת הערעור.

במהלך הדיון בפניו ביקש ב"כ המערער להפחית 40 ימים שבהם היה המערער עצור בקשר לתיק נושא הערעור מחודשיים עבודות השירות ולהגדיל את הפיצוי שחויב לפצות את המתלונן, כפי שהדבר נעשה לגבי הנאשם 1 בתיק הנ"ל.

ב"כ המשיבה מתנגדת לביטול הרשעתו של המערער וכן להפחתת משך תקופת עבודות השירות, ולו כנגד הגדלה של הפיצוי.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור בעניין זה ובטיעוניו בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא קיבל את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת המערער ולהטיל עליו של"צ כאמור ולא נתן דעתו לפסיקה הנוהגת בעניינם של בוגרים-צעירים שכן המערער היה בן 19 כאשר עבר את העבירה נושא הרשעתו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא התייחס בחומרה, ובצדק, להתנהגותו האלימה של המערער כלפי המתלונן. על פי האמור בכתב האישום שבו הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות, הוא ואחרים הקיפו את המתלונן במעגל, לאחר שהמתלונן נמלט לכיוון המסגד, הוא והנאשם 1 ושני האחרים היכו אותו בברזלים ביד שמאל, רגל ימין ובראש, עד שהמתלונן נשכב על הארץ.

ב"כ המערער טוען כי לא נגרם למתלונן נזק כתוצאה מהתנהגותם של הנאשמים ואחרים אך בסעיף 4 לכתב האישום נכתב כי כתוצאה ממכותיהם נזקק המתלונן לטיפול רפואי ונגרם לו פצע בראש, נפיחות ושפשוף בגפיים, ביד שמאל וביד ימין.

בית משפט קמא קבע, תוך הסתמכות על פסיקה שהובאה בסעיף 4 לגזר הדין, כי מדיניות הענישה הנהוגה מחייבת הטלת עונש מאסר על המערער וחסד עשה איתו בית משפט קמא כאשר החליט כי ניתן יהיה לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות, וזאת כאשר התחשב לקולא בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כפי שפורטו בסעיף 7 לגזר הדין, דהיינו, שיתוף הפעולה של המערער עם שירות המבחן למרות שגם בפניו כפר בנוכחותו במקום האירוע ובתקיפת המתלונן, בחלוף 6 שנים מאז האירוע למרות שחלק מהזמן נגרם בשל אי איתורו של המערער ובעברו הנקי של המערער לפני ואחרי האירוע נושא גזר הדין.

גם באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה התייחס בית המשפט לחומרה, ובצדק, לכך שמדובר היה במעשה אלימות מתוכנן, חלקו של המערער היה זהה לחלקם של שלושת האחרים, לרבות לחלקו של הנאשם 1 שנידון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לנזק שהיה צפוי למתלונן כתוצאה מהכאתו ולכך שהעבירה בוצעה על רקע של סכסוך בין משפחות אם כי לאחר ביצועה התקיימה סולחה ביניהן.

מכל האמור לעיל עולה כי צדק בית משפט קמא כאשר לא אימץ את עמדת שירות המבחן באשר לעונש הראוי למערער שכן גם אם שירות המבחן הוא גורם מקצועי שבית המשפט מסתייע בו לצורך גזירת הדין, הרי השיקולים שהוא שוקל, כפי ששקל במקרה זה, אינם שיקולים ששוקל בית המשפט ובמקרה זה האינטרס הציבורי שיש בביעור נגע האלימות, גם אם נגע באחד כמו המערער שהנתונים לגביו חיוביים.

לא מצאנו לנכון להפחית מתקופת עבודות השירות את 40 ימי המעצר שבהם היה נתון המערער בקשר לאירוע נושא גזר הדין שכן לא מדובר בנסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהכלל לפיו אין מנכים ימי מעצר מעונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור על כל חלקיו.

המערער יתייצב לפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת ביום 1.11.15 בשעה 08:00 בנציבות שב"ס ברמלה ואם לא יתייצב, ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס

לריצוי המאסר מאחורי סורג וברח.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומם.

ניתן והודע היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהםטל, נשיא